

**SVEUČILIŠTE U SPLITU
FILOZOFSKI FAKULTET**

Odsjek za sociologiju
Predmet: *Metodološki pristupi i orijentacije*
Akademska god. 2005/06.

Studentica: Majda Čuvić

**«ISTRAŽIVANJIMA DOPRINOSIMO POSTOJEĆEM ZNANJU «
(metodološki esej)**

*recenzentice: prof.dr. Anči Leburic (Filozofski fakultet u Splitu)
asist. Zorana Šuljug (Filozofski fakultet u Splitu)*

Esej je recenziran 10.09.2006. i prema Odluci Povjerenstva za izdavačku djelatnost Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Splitu, donesenoj dana 21. studenoga 2006., postavljeno na www.ffst.hr (službenoj WEB stranici Filozofskog fakulteta u Splitu)

Svako istraživanje ima cilj da uoči, shvati i definira nekakav problem, da postavi hipoteze vezane uz taj problem i njegovo rješavanje, da prikupi i analizira podatke i naposljetku da objavi rezultate svog istraživanja kroz knjige, novinske članke, televizijske emisije, izvješća, itd. Prema mome mišljenju, istraživanje nema nikakvog smisla ni učinkovitosti ako se njegovi rezultati ne objave i ne dođu do javnosti. To je svrha istraživanja.

Nakon donošenja generalnih zaključaka o promatranom i istraživanom problemu, dužnost je istraživača svoje i rezultate svojih kolega predstaviti ljudima koji su dio društva u kojem su prisutni problemi koji se istražuju. Hoće li objavljivanje tih rezultata uzrokovati promjene u društvu na bolje, to zasigurno ne znamo, ali pretpostavka je da će ljudi o istraživanom problemu razmišljati, a upravo čar istraživanja i same sociologije kao društvene znanosti jest u tome da potiče ljude da razmišljaju na drugačiji način, iz neke druge (sociološke) perspektive. To je ono što mene osobno najviše vuče sociologiji. Ta sposobnost da kao sociolog “imam oči tamo gdje ih drugi ljudi nemaju, ili kroz njih ne gledaju”. Hoće li objavljeni postotak o nasilju u obitelji imati

tu snagu i moć da barem malo suzbije nasilje u obitelji, to nitko ne može zasigurno reći, ali je sigurno da će ljudi o tome razmišljati, možda se i iznenaditi ako saznaju da uzroci nasilja u obitelji imaju mnoge psihološke, ekonomske, statusne i ostale karakteristike. Drugim riječima, istraživanja potiču ljude i društvo na promjene, bilo u načinu razmišljanja, bilo u načinu ponašanja i djelovanja ljudi. Otvaraju im nove vidike, mijenjaju njihova mišljenja, ponašanja, neke ustaljene norme i stereotipe, mladim ljudima razvijaju nove, drugačije svjetonazore...ukratko, ključna posljedica svakog istraživanja je PROMJENA, bilo kojeg oblika i intenziteta.

Naravno, utjecaj tih promjena na pojedince ovisi o njihovom mentalitetu, naučenim normama i vrijednostima, o samosvijesti, o spremnosti na promjene i poboljšanje društva u kojem žive. Među ljudima postaju prisutna neka nova znanja i saznanja koja vode društvo u nekom novom smjeru. Nedavno sam saznala, zahvaljujući istraživanju koje je provela jedna britanska antropologinja, da tzv.primitivna društva Nove Gvineje žive u skladu i miru (ne uvijek, ali u ovom je slučaju bilo tako). Uvijek sam dosad o tim i takvim plemenima imala mišljenje da su primitivni i lošiji od nas, članova modernog društva, ali sam, nakon što sam pročitala rezultate tog istraživanja, shvatila da su članovi tih plemena bolji ljudi od nas. Oni žive u miru i sve međusobno dijele, a mi samo ratujemo i napadamo jedni druge. Promijenila sam mišljenje i drago mi je zbog toga.

Znanje kao takvo ukorijenjeno je među ljudima, u obrazovnim ustanovama, a istraživanja (sociološka, psihološka, povijesna, antropološka) su ta koja mijenjaju dosadašnje slike i poimanje svijeta i života, koja su često zastarjela i neadekvatna za vrijeme u kojem živimo. Moje je mišljenje da su znanstvena istraživanja najjači i najpouzdaniji pokretači razvoja znanja i samosvijesti ljudi.